

آخرین ساعت های آینده : نبرد تا آخر

ریچارد گوت، روزنامه گاردین جمعه ۱۴ سپتامبر ۱۹۷۳ ساعت ۱۱ و ۵۰ دقیقه

بنا به روایت شاهدین از درون مونده آ، کاخ ریاست جمهوری شیلی، رئیس جمهور سالودور آلنده، که دفاع از کاخ را خود شخصاً رهبری می کرد، روز سه شنبه بعد از ظهر، با آخرین گلوله به زندگی خودنیز پایان داد.

همراه رئیس جمهور، اوگوستو «ال پررو» اولیوراس، یکی از معروفترین و محبوبترین روزنامه نگاران آمریکای لاتین کشته شده است که شاید نزدیکترین دوست و همکار آلنده بوده است.

هر دو آنها وقتی دیدند که دفاع از قصر دیگر در برابر حملات شدید نیروئی نابرابر ممکن نیست، ضمن اینکه روحیه و شجاعت بسیار بالائی داشتند، به زندگی خود پایان دادند.

یکی از کسانی که در روز سه شنبه صبح در داخل قصر بوده، گزارشی از آخرین ساعت های زندگی رئیس جمهور آلنده را به یک خبرنگار روزنامه اسپانیولی بنام ای.ای.اف در سانتیاگو راداده است.

در ساعت ۷ صبح، رئیس جمهور را از خواب بیدار کردند و به او گفتند که دو واحد از نیروی دریائی در وال پریسو شورش کرده اند که دو کشتی جنگی از سه کشتی نیروی دریائی را در کنترل خود گرفته اند. نیم ساعت بعد، او بعد از راندن ۵ مایل فاصله از خانه محل اقامت خود تا موندآ، که توسط اسکورت مسلح پلیس حفاظت می شد، به موندآ رسید. او بلافاصله از ایستگاه های رادیویی در اختیار چپ ها به سخنرانی پرداخت و مصرانه از کارگران خواست که در کارخانه ها بمانند و بوظایف کاری خود بپردازند. بنظر می رسید که فکر می کرد که نیرو های مسلح «وفادار به سنت دموکراتیک» برای نجات حکومت «قانونی و مشروع» خود خواهند شتافت و شورش در نیروی دریائی را سرکوب خواهند کرد. او مدام تکرار می کرد که بعنوان رئیس جمهور استعفاء نخواهد داد.

در ساعت ۸،۲۰ از طرف یک ژنرال نیروی هوائی به او پیام دادند که یک هواپیما برای خارج کردن او از کشور آماده است. او با جوابی تند پاسخ داد که یک رئیس جمهور شیلی، هرگز سوار هواپیما برای فرار از کشور نمی شود. تو باید بدانی که وظیفه نظامی خود را به چه صورتی انجام دهی!

در ساعت ۱۰،۳۰ دقیقه صبح، نظامیان کودتاجی، بطور رسمی اوالتیماتوم دادند که او تا ساعت ۱۱ باید استعفاء دهد. آلنده به همراهان خود گفت که تنها جنازه او از کاخ بیرون خواهد رفت.

شرمی بر چهره آنان که..

آلنده از طریق رادیو به سخن گفتن پرداخت و گفت: حتی بیهای جانش و بهر وسیله ای به مقاومت ادامه خواهد داد و درس شرم تاریخ را به آنانی خواهد داد که زور دارند و نه خرد!

یک ضرب المثل شیلیائی میگوید: با خرد و یا با قهر!

بعد از ساعت ۱۱ روشن گردید که حتی یک واحد از نیروهای نظامی در سانتیاگو به او وفادار نمانده اند.

کارکنان غیر نظامی، کاخ را ترک کردند و رئیس جمهور را در کاخ رها کردند که با کلاه خودی بر سر و مسلسلی در دست، همراه با دویست پلیسی که به او وفادار مانده بودند، فرماندهی دفاع از قصر را بر عهده گرفت.

دقیقاً در نیمروز بود که بمباران هوائی قصر آغاز گردید و تانک هائی که قصر را محاصره کرده بودند نیز شروع به شلیک به قصر کردند. حدود ۲۰ دقیقه بر روی قصر بمب می بارید. بخشی از قصر در آتش می سوخت و در خیابان های اطراف، مدت های مدیدی شلیک گلوله همچنان ادامه داشت.

اگرچه رقم رسمی در باره کشته شده ها اعلام نگردیده است، ولی خبرنگار ای.ای.اف، گزارش داده است که با توجه میزان و شدت تیراندازی ها، براحتی می توان گفت که بیش از ۵۰۰ نفر کشته شده اند.

هلی کوپتر های مسلح به پشت بام ها و طبقات بالائی و ساختمان های بزرگ اطراف موندآ نیز تیر اندازی می کردند تا ساعت ۵ بعد از ظهر تمامی قصر در میان آتش و دود می سوخت و تنها از آن یک اسکلت بیرونی باقی مانده بود. در ساعت ۶،۳۰ بعد از ظهر، نظامیان اعلام کردند که رئیس جمهور آلنده تسلیم شده است.

ولی آلنده پیش از آن او مرده بود. همراه او، با فاصله ای، اوگوستو اولیوراس و دو تن از وزیران او بنام های آنیبال پالما و دانیل ورقارا افتاده بودند.

اینها آخرین کلماتی هستند که آلنده پیش از مرگ زبان رانده است: «به رهبران خود اعتماد داشته باشید، و همچنان به مردم اعتماد داشته باشید»















